

træffe en Forretningsaftale med en Kollega, som ogsaa kun har Frokostpavsen til sin Raadighed. Alle disse Mennesker, der søger deres nødvendige Forbrug eller et Øjeblikks Pause paa en Restauration, skal beskattes, og de skal beskattes i samme Grad som de, der spiser Luksusmaaltider med Hummer og Østers, Kaviar og Champagne paa vore fineste Etablissementer.

Den højtærede Finansminister har paa Folketingets Opfordring fremlagt noget Materiale om Restaurationsskatter i fremmede Lande. Det ses heraf, at man intet Steds er gaaet til en saadan almen Beskatning af det, der nydes paa Restaurationer. I de Lande, hvor man har indført en Restaurationsskat, og det er vel at mærke kun Lande, der har været med i Krigen, er man intetsteds gaaet til en saa groft tilrettelagt Skat som den, der her foreslaas, paa 10 pCt. af hele Omsætningen. Enten lader man først Skatten træde i Kraft ved højere Beløb, hvor der virkelig er Tale om Luksusmaaltider, eller man graduerer Skatteprocenten fra $1\frac{1}{2}$ opad efter Luksusgraden. I Belgien f. Eks. betales der kun Skat, naar en enkelt Person ved et enkelt Maaltid nyder for mere end 10 Francs eller hans Pension pr. Dag koster over 30 Francs. Her er man fjernt fra Droskekuskens stegte Lever eller Gullash, Skattevæsenet blander sig ikke i Nydelsen af disse Retter. Man søger naturligvis hen til Bemærkningerne til Lovforslaget for at gøre sig bekendt med Motiverne til denne Restaurationsskat, men man bliver ikke meget klog af at læse disse Bemærkninger, for der staar kun, at man maa anse det for rimeligt at beskatte den normale Kafé- og Restaurationsomsætning. Der staar hverken mere eller mindre.

Det her foreliggende Lovforslag gik oprindeligt ud paa ved Restaurationsafgiften at vinde 15 Mill. Kr. Omsætningen paa Kafeer, Restaurationer og Konditorier ansloges til 150 Mill. Kr. En Beskatning med 10 pCt. vilde altsaa udbringe de 15 Millioner. Men det blev sagt allerede ved første Behandling og er senere bekræftet ved den Undersøgelse, den højtærede Finansminister omtalte, at Omsætningen var anslaaet alt for lavt, den menes snarere at kunne sættes til 200 Millioner. Man kunde da have formodet, at den højtærede Finansminister i alle Tilfælde havde foreslaaet Skatteprocenten nedsat, saa Provenuet var forblevet de først beregnede 15 Millioner. Men den højtærede Finansminister har foretrukket at gaa den modsatte Vej, at bibeholde de 10 pCt. og da

i Stedet for de planlagte 15 Millioner at tage 20 Millioner. Og disse 5 Millioner ekstra har den højtærede Finansminister ogsaa fundet en god Anvendelse for. Disse 5 Millioner, som væsentlig udredes af Bybefolkningen, skal anvendes til at dække den Udgiftsførogelse, Kommunerne faar ved Aldersrenten. Det vil sige, at disse væsentlig af Bybefolkningen udredede 5 Millioner skal gaa til Hjælp til Landkommunerne i Anledning af deres ved Aldersrenten forøgede Udgifter.

Skatten vil ikke blot, som den højtærede Finansminister har gjort Rede for, kræve Kontrol med Kafeer, Restaurationer og Konditorier, men den vil ogsaa kræve Kontrol med beslægtede Institutioner som Pensionater, og det vil være en Kontrol, der vil genere Befolkningen paa mange Maader. Det er jo f. Eks. meget hyppigt, at Hustruen med Børnene bor i et Pensionat i Omegnen, og at Manden rejser derud om Lørdagen og bliver der til om Mandagen. Da den højtærede Finansminister utrykkelig gjorde opmærksom paa, at Passanter ikke mere kunde optages i Pensioner, ved jeg ikke, om det nu er Meningen, at Manden ikke mere maa besøge sin Familie fra Lørdag til Mandag, men skal bo et Sted for sig. Det er muligt, at dette Forhold har været berørt under Forhandlingerne i det høje Folketing, men som Venstres Ordfører har bemærket, har vi jo endnu ikke set Referatet af de Forhandlinger, der her er ført.

Vi kan ikke gaa med til en ny, saa stor og saa uretfærdigt fordelt indirekte Skat. En Skat, der under Paaberaabelse af at ramme Luksus rammer en vis Del af Befolkningen i dens uundværlige Forbrug, kan vi ikke bidrage til at gennemføre. Og overfor det andet Lovforslag er vi stillet paa samme Maade. Her kommer desuden til, at denne Skat paa Chokolade og Sukkervarer vil ramme en stor Kreds af ganske smaa næringsdrivende, og da navnlig ældre Kvinder. Der udfoldes som bekendt i de konservative Kredse i vort Folk ivrige Bestræbelser for at holde Kvinderne borte fra Erhvervsarbejdet og faa dem til at blive ved Husarbejdet, men for de Kvinder, der bliver ved dette Arbejde og staar ene, er der meget faa Udsigter aabne, naar de bliver ældre og ikke mere kan passe Husarbejdet, og ingen heller vil have dem. Men for mangan jævn, enligstillet Kvinde, der er vant til at bruge sine Hænder, staar det som det attraaede Maal at kunne aabne et lille Udsalg af hjemmelavet Konfekt og lignende med en Kundekreds blandt de